

مدیریت راهبردی پیشرفت اسلامی - ایرانی مهدی ناظمی اردکانی^۱

چکیده

در راستای بازخوانی حیث قرآن شناخت مدیریت تحول، مدیریت پیشرفت به معنای بالفعل سازی توانایی های بالقوه پیشرفت است. تمام پدیده های موجود در هستی، استعداد و قابلیت پیشرفت را در وجود خود دارند و شناخت درست و کامل آن ها، شرط لازم برای مدیریت و پیشرفت آن هاست. شناخت کامل به معنای شناخت درست قوانین حاکم بر تغییر، رشد، تکامل و پیشرفت آن پدیده است.

مدیریت پیشرفت انسان، سازمان و جامعه، مستلزم شناخت درست و کامل قواعد حاکم بر پیشرفت آن هاست. مدیریت راهبردی، مدیریت در محیط راهبردی است و محیط راهبردی، محیطی است که در آن بازیگران، اهداف و نقش های معارض دارند. در این راستا:

۱. پیشرفت، یک فرآیند است و به این منظور، بایستی نقشه راه آن ترسیم گردد و مدیریت پیشرفت، مدیریت تحقق این نقشه راه است. مدیریت راهبردی پیشرفت نیز، مدیریت تحقق نقشه راه مطلوب با وجود نقشه های راه رقیب و معارض است. به این ترتیب، الگوی اسلامی - ایرانی پیشرفت می تواند نقشه راه پیشرفت یا نقشه هدف پیشرفت باشد؛

۲. ترسیم الگوی اسلامی - ایرانی پیشرفت، به عنوان نقشه هدف آرمانی یا چشم انداز بلندمدت (صدسال)، مقدم بر ترسیم الگوی اسلامی - ایرانی پیشرفت، به عنوان نقشه راه یا نقشه مهندسی فرهنگی (اسلامی - ایرانی) کشور است. الگوهای توسعه در سطح فرد، گروه و سازمان نظام های تخصصی (کشور، منطقه و جهان)، بر اساس فرهنگ و ارزش های غیرالهی (نقشه های هدف و نقشه های راه) ترسیم شده و با مدیریت راهبردی در حال تحقق می باشند.

ایده پیشنهادی در این مقاله، ترسیم الگوی اسلامی - ایرانی پیشرفت و مدیریت راهبردی تحقق آن است که با توجه به داشتن این الگو، پیشرفت امکان پذیر می شود.

کلیدواژگان: مدیریت راهبردی، پیشرفت اسلامی - ایرانی، الگوی اسلامی.

^۱. عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین (ع).